

PROTOCOL PER A LA PRÀCTICA DE L'EXPRESSIÓ ESCRITA

3ESO / 4ESO

LA SITUACIÓ

Abans de començar el procés de redacció, caldrà definir el tipus de text que escriuran i la situació comunicativa. Ho farem, tots plegats, a classe.

1- TIPUS DE TEXTOS

A 3ESO i 4ESO els tipus de textos que treballarem seran: l'exposició i l'argumentació. Si ho considerem convenient, podrem continuar insistint en els tipus de textos que havíem treballat a 1ESO i 2ESO.

1a- L'exposició

Recordarem als alumnes què és **una exposició** (l'explicació d'un tema o d'unes idees d'una manera clara i seguint una ordenació lògica. L'objectiu és informar sobre un tema ordenadament i amb precisió). Haurem d'insistir en el fet que no han d'aparèixer opinions personals ni referències al jo de l'autor, ja que la finalitat és informar, no donar opinions ni convèncer el lector sobre aquestes. Això vol dir que els aspectes creatiu, emotiu i subjectiu hi són pràcticament absents.

Encara que ho hàgim treballat a classe, els podem mostrar algun exemple.

LA DONA A L'EDAT MITJANA

*Entre els segles XII i XV, les reines normalment no **exercien** el poder independent, que sovint havia caracteritzat les poderoses esposes reials de l'alta edat mitjana. A mesura que les corts **es feien** més complexes i necessitaven una major organització, les reines **tendien** a perdre el seu lloc central, ja que el poder començava a recaure en els funcionaris, cada cop més influents. Tanmateix, en l'estructura social de l'època, molt jerarquitzada, la reina encara **ocupava** el lloc més elevat que una dona podia ocupar, i la seva condició especial **gaudia** del reconeixement general (...)*

*En el segle XII, el paper principal de la reina **era** garantir la transmissió de la sang reial a un hereu mascle, l'existència del qual era considerada essencial per a la successió*

*pacífica en el poder d'una generació següent. Això era diferent del que succeïa a l'alta edat mitjana, quan els pobles bàrbars tot just instal·lats a Europa **seguien** en general la tradició germànica d'escollir un rei entre els membres més adequats de tota la família reial. Gradualment aquest dret de llinatge **s'havia restringit** al dret hereditari directe i es va afinar més fins al reconeixement de la prerrogativa del fill primogènit mascle d'heretar un regne unit, idea fermament arrelada tant a França com a Anglaterra ja a finals del segle XII. La guerra civil a Anglaterra, a mitjans del segle XII, quan l'emperadriu Matilde, única filla supervivent d'Enric I, va lluitar per la corona contra Esteve, nebot d'Enric i hereu mascle més proper, es va entendre com un dels mals que podien succeir a un poble quan la reina no aconseguia tenir un hereu mascle (...)*

*Com es triava una reina? En tota la societat medieval **hi havia** la consciència clara que el llinatge d'una esposa i de la seva família s'havia d'ajustar al del seu possible marit. La majoria de la gent, amb sentit pràctic, pensava que molts dels problemes naixien de la diferència de la seva condició, perquè no tenia un grup natural de suport que la protegís de les freqüents humiliacions aquè la sotmetia el marit. Atès que l'elecció d'una reina havia de ser profitosa per al regne, una futura reina havia de tenir riqueses, terres i seguidors que pogués portar amb ella per ajudar o consolidar la seva situació, la qual cosa significava que havia de pertànyer a l'alta noblesa o ser membre d'una família reial. Així, Enric I d'Anglaterra, que s'havia apoderat del tron després de l'assassinat de Guillem Rufus, gairebé immediatament va fer projectes per casar-se amb Edith, filla de Margarida, reina d'Escòcia, que descendia de la vella família regnant anglosaxona. Aquest enllaç podia ajudar a legitimar la posició d'Enric. D'altra banda, tant Lluís VII de França com Enric II d'Anglaterra ambicionaven la mà d'Elionor d'Aquitània, perquè era l'hereva d'un ampli territori al sudoest d'Occitània i podia aportar el ric ducat d'Aquitània al seu futur marit. Durant aquests segles, els reis de França i d'Anglaterra buscaven reines que poguessin proporcionar aliances útils per afermar el seu poder, augmentar els seus territoris o desarmar els seus enemics.*

Margaret Wade Labarge, *La dona a l'edat mitjana*

1b- L'argumentació

Abans de començar haurem de recordar a l'alumnat que en el **text argumentatiu** s'esgrimeixen raons per justificar o provar una afirmació determinada. L'emissor opina, expressa les seves creences i les seves valoracions; es tracta d'un text força subjectiu.

La finalitat d'aquest tipus de text és convèncer, persuadir el receptor d'una idea determinada. Hi predomina la funció apel·lativa, per això el text argumentatiu està present en el discursos polítics, la publicitat o els debats, entre altres.

Els podem mostrar algun exemple.

ÉS NECESSARI ABAIXAR ELS IMPOSTOS?

Segons el meu parer és un error abaixar els impostos. El que necessitem és augmentar-los, sobretot entre les rendes més altes, i combatre el frau fiscal massiu que hi ha a Espanya.

Els impostos serveixen perquè l'Estat recapti diners i ofereixi serveis públics. Per tant, si reduïm la seva recaptació només aconseguirem degradar l'educació i la sanitat pública. A més, hem de fer que els que més tenen paguin més per aconseguir així redistribuir la riquesa. D'aquesta manera tindrem una millor societat on els que menys tenen viuran dignament.

Per finalitzar diré que els països més avançats tenen una alta pressió fiscal. Hem d'augmentar els impostos per aconseguir que hi hagi justícia social.

2- QUÈ CAL DEFINIR?

Hem de definir la situació comunicativa del seu escrit, explicitant:

- a- El tema objecte de la composició (*Què volem exposar / defensar / ...?*)
- b- El seu propòsit (*Per què volem exposar / defensar els nostres arguments... ?*)
- c- Els destinataris de la composició (*A qui va adreçada la teva exposició / argumentació/...*)

LA PLANIFICACIÓ

L'alumne farà una planificació del text tant temàtica (idees) com estructural (ordenació d'aquestes idees). Considerem que simplement amb una enumeració dels continguts que hauran d'exposar o dels arguments que volen defensar en els seus exercicis escrits ja en tindran prou per començar a seguir el procediment per la redacció del seu esborrany.

Abans de dur a terme aquesta tasca, els donarem els consells següents:

- Cal apuntar-ho tot; com més idees o arguments tinguin, més ric serà el text.
- Cal que concentrin tota la seva energia en el procés creatiu de buscar idees; en tot cas, més endavant, ja seleccionaran allò que els és més vàlid.
- Ara el paper ha de ser la prolongació de la seva ment i per tant no han de perdre el temps escrivint frases elaborades ni completes. Haurien d'intentar plasmar sobre el paper, amb rapidesa, les idees que els venen a la ment amb paraules i conceptes abstractes.
- En aquest moment ni la gramàtica, ni la cal·ligrafia ni la presentació són qüestions importants. Només ells ho hauran de llegir i emprar.
- El paper en blanc és un espai per jugar (poden utilitzar fletxes, cercles, línies, dibuixos...)
- Una vegada finalitzat aquest procés, cal rellegir allò que han fet per seleccionar allò que els és més vàlid.

És convenient que durant el primer trimestre, com a modelatge, la planificació de l'exercici escrit es faci conjuntament, entre professor i alumnes, i s'anoti tot a la pissarra. Un cop tinguin el mapa d'idees o arguments complet, intentaran posar ordre: triar aquelles que els seran útils i descartar aquelles que tenen clar que no utilitzaran.

En la producció dels primers escrits podríem ajudar-los a triar les idees o arguments que els podrien ser útils per als seus exercicis.

LA REDACCIÓ DE L'ESBORRANY

Per començar a redactar l'esborrany, l'alumnat disposarà d'una sèrie d'informació i d'eines que hem preparat, segons el tipus d'escrit que hagi de redactar.

1- L'exposició

En qualsevol text expositiu hi ha d'haver les parts següents:

a) **Presentació**: és una introducció del tema que anuncia de què tractarà o bé en justifica l'exposició, és a dir, l'autor/a explica per què és necessari o convenient informar sobre aquest tema.

La introducció **pot ser de molts tipus**: pot situar **antecedents del tema** (apunts històrics, geogràfics...), **oferir dades generals** (fets, estadístiques, dates...), **plantejar interrogants per cridar l'atenció dels lectors, definir el concepte clau...** Les possibilitats de la introducció són variades, però sempre es caracteritzen **perquè obren el tema i tenen un caràcter general**.

b) **Desenvolupament**: en aquest punt de l'exposició s'aporten amb claredat i ordre els raonaments i els exemples que expliquen el tema presentat.

c) **Conclusió**: és el **tancament del text**. Sol ser **breu (un paràgraf)** i es pot plantejar de diverses maneres: **pot resumir les idees** exposades, **relacionar-se amb la introducció, fer una crida als lectors, plantejar una hipòtesi de futur, extreure conclusions del text...**

Els demanarem que estructurin el seu escrit en, almenys, tres paràgrafs. Cadascun d'ells correspondrà a les parts següents: introducció, desenvolupament i conclusió. Han d'estar separades per un espai en blanc.

Els aconsellarem utilitzar frases simples i curtes separades per un punt i seguir l'ordre lògic de l'oració: subjecte, verb, CD, CI, CC.

Alguns textos expositius van acompanyats de gràfics, esquemes, taules estadístiques o quadres, que complementen la informació o la resumeixen per a una millor comprensió.

De vegades s'utilitzen diferents tipus de lletres: negreta, subratllada, *cursiva* o *itàlica*... per destacar algun concepte important.

Els elements lingüístics que caracteritzen el text expositiu són:

a) Predomini d'oracions amb el verb **ser**

b) Abundància d'oracions subordinades causals, consecutives i finals.

c) Ús de **connectors**:

- Introductors del tema: *pel que fa a, quant a, amb relació a...*

- Per enllaçar idees similars o afegir una idea nova: *altre cop, d'altra banda, de nou, de la mateixa manera, també, al costat de, juntament, igualment, d'igual importància, a més, a més a més, ...*

- Limitar o contradir una idea: *malgrat que, al contrari, però, d'altra banda, a l'inrevés, d'una altra manera, recíprocament, fins ara, encara que, tot i que, no obstant, etc...*

- Per determinar la causa: *perquè, ja que, a causa de/que, com que, atès que, per raó de/que, per culpa de, gràcies a...*

- Assenyalar les relacions causa-efecte: *per tant, en conseqüència, per això, per aquest motiu, per la qual cosa, perquè, doncs, etc...*

- Per explicar amb altres paraules: *és a dir, o sigui, dit d'una altra manera...*

- Per exemplificar: *per exemple, a tall d'exemple, posem per cas...*

- Per concloure: *en resum, en conclusió, per finalitzar, per concloure diré que...*

d) Elements jerarquitadors, com ara, guions, sagnats, etc.

e) Aportació d'exemples, citacions i dades il·lustratives.

f) Vocabulari precís i clar, amb un to objectiu.

2- L'argumentació

Els recordarem l'**estructura** habitual del text argumentatiu:

a) **Introducció**. Presentació del tema sobre el que argumentem . Ha de complir les següents funcions: plantejar el tema, atreure l'atenció del lector, proporcionar-li la informació necessària i, sobretot, incloure la **TESI** o opinió defensada per l'autor.

b) **Tesi** o afirmació de la qual es parteix, idea al voltant de la qual es reflexiona. Pot estar constituïda per una sola idea o per un conjunt d'elles. Serveix de base a l'argumentació. Mitjançant la tesi, l'autor expressa la seva opinió sobre un tema determinat.

Una bona tesi ha de tenir les següents qualitats:

- **Abast limitat**. Els temes d'ampli contingut (temes generals) són difícils de desenvolupar. És millor tractar un tema específic.

- Ha d'estar **formulada el més clarament possible**, evitant tant l'ambigüitat com la divagació.

- L'oració o **oracions** hauran de ser **enunciatives**, evitant les interrogatives, ja que la tesi és una resposta a una interrogació.

c) **Desenvolupament** i explicació dels **arguments** que sustenten la tesi inicial i serveixen per recolzar-la o refutar-la.

Els arguments hauran de ser el més lògics i convincents possibles. Per això, s'hauran d'aportar raons i evidències ordenades i clares. Una raó pot ser una dada, un exemple, un incident, l'opinió d'altres persones enteses en la matèria i, en general, qualsevol mitjà que recolzi la nostra opinió.

La força persuasiva d'un argument, és a dir, el seu poder de convèncer el destinatari, depèn gairebé completament de les raons que s'hagin triat per recolzar-ho, per aquest motiu haurem de concedir-los una gran importància.

Respecte a **les raons** hem de tenir en compte el següent:

L'argumentació ha de contenir un nombre suficient de raons. S'aconsella que una composició argumentativa ha d'exposar, almenys, tres o quatre raons.

Cada raó ha de ser diferent de les altres. Així doncs, no es tracta de repetir la mateixa raó amb diferents paraules o construccions sintàctiques.

Cada raó ha d'estar directament relacionada amb la tesi. Si s'afegeixen raons irrelevants, o sigui, alienes a la tesi, el que s'aconsegueix és confondre el lector en lloc de convèncer-lo.

d) **Conclusió.** Part final, conté un resum d'allò exposat (la tesi i els principals arguments). La conclusió ha d'abastar el paràgraf final de l'argumentació. En ella es recapitula, reafirma la tesi, estableix un propòsit o apunta una solució al tema plantejat. Cal redactar-la amb cura ja que és aquí on es resumeix tota l'argumentació.

Característiques textuais

- Utilització de la primera persona o de la tercera.
- Sintaxi complexa (oracions subordinades explicatives, causals, consecutives, condicionals, ...)
- Predomini dels verbs de pensament : *crec , opino, considero...*
- Presència d'adjectius valoratius: *agradable, lamentable, positiu, trist, encomiable, sincer, sinistre, magnífic, interessant, perfecte, ...*
- Força presència de marcadors discursius que mostren el punt de vista de l'emissor : *certament, per suposat, sota el meu punt de vista, en la meva opinió, de tota manera, sens dubte, etc.*
- El paràgraf ens servirà per a distribuir els diferents passos continguts en l'argumentació escrita (introducció o plantejament, anàlisi o argumentació i conclusió).

- Com a elements de cohesió textual per relacionar els continguts repartits en els diferents paràgrafs, podríem utilitzar-ne sobretot dos:
 - la repetició lèxica o conceptual entorn el tema.
 - si el text és científic (jurídic, humanitats ...) predominaran tecnicismes en el lèxic.

Procediments discursius

- La **definició** : en l'argumentació s'utilitza per explicar el significat de conceptes i de vegades per demostrar els coneixements de l'argumentador.
- La **comparació** (o analogia): serveix per il·lustrar i fer més entenedor el que estem explicant.
- Les **cites**: reproducció d'enunciats d'experts; el seu objectiu és donar autenticitat al contingut, s'utilitzen com arguments d'autoritat.
- L'**enumeració acumulativa**: consisteix en aportar arguments en sèrie per intensificar.
- L'**exemplificació**: aportar exemples concrets per recolzar la tesi.
- La **interrogació**: s'utilitza amb diverses finalitats: provocar, posar en dubte un argument, comprovar els coneixements del receptor...

Segons Cassany, en l'Annex del document publicat per la Inspecció d'Educació de la Generalitat (*Recomanacions als centres educatius sobre l'expressió escrita*), fomentar l'interès pels esborranys, pels esquemes i per les correccions permet posar èmfasi en el procés i construir una visió més realista i optimista del que és l'escriptura. Ell mateix ens recomana que no llencem els esborranys a la paperera i que els valorem per tot el que valen i simbolitzen.

La revisió de l'esborrany serveix per millorar globalment el text i s'haurien de tenir en compte els següents punts:

- Pot afectar fragments extensos de text, idees principals i/o l'estructura del text.
- Pot ser que apareguin noves idees i s'hagin d'introduir en la nostra redacció definitiva. Aquests canvis ens obligaran a refer frases i paràgrafs del text.
- Caldrà revisar exhaustivament l'ortografia del nostre text.

Es recomana **fer almenys una primera revisió de l'esborrany amb el professor a l'aula**, donant pautes i orientacions a l'alumnat **sense corregir-li tot allò que ha escrit**. Es tracta de **marcar-li els errors que ha comès** més que, no pas, donar-li la solució.

Si els professors corregim també sempre, exhaustivament, els escrits dels aprenents, aquests perden oportunitats d'aprendre a corregir-los. La feina del professor no és tant corregir els escrits, com ajudar l'alumnat a aprendre a corregir-se'ls.

LA REVISIÓ

Després d'haver revisat l'esborrany, seguint les pautes i orientacions del professor, l'alumnat haurà de fer la redacció definitiva, però abans contrastarà si la redacció s'ajusta a la situació comunicativa que havíem definit, tots plegats, abans de començar a escriure. Si no fos així, l'alumne té la possibilitat de retrocedir per fer tots els canvis que consideri oportuns fins que el seu text li sembli definitiu.

Us adjuntem el guió pràctic i genèric que s'inclou en l'Annex del document publicat per la Inspecció d'Educació de la Generalitat (*Orientacions per a la millora de l'expressió escrita*) que ajudarà als alumnes a revisar el seu esborrany abans de fer la redacció definitiva.

Revisió de l'esborrany

En la revisió de la primera versió de l'escrit, s'han tingut en compte els aspectes següents?

1. Adequació

a. El registre utilitzat, és apropiat al tema i a la situació comunicativa?

b. Hi ha algun mot o construcció que no s'adeqüi al registre utilitzat?

2. Coherència

- a. S'ha fet una selecció adequada de la informació?
- b. Hi ha alguna idea repetida?
- c. S'han organitzat convenientment les idees?
- d. L'estructura és adequada al tema i al propòsit del text?
- e. El text es comprèn amb facilitat?

3. Cohesió

- a. Les frases són excessivament llargues o massa curtes?
- b. Les frases s'entenen bé o són confuses?
- c. Hi ha errors de concordança?
- d. Els temps verbals estan ben utilitzats?
- e. S'ha fet un bon ús dels sinònims?
- f. S'ha fet un bon ús dels pronoms?
- g. Els connectors entre frases són adequats i variats?
- h. Són clares les relacions temporals, espacials, de causa-efecte, etc., entre les diferents parts del text?
- i. Hi ha un ús abusiu de la conjunció i?
- j. S'empren correctament els signes de puntuació?: coma, punt, punt i coma, parèntesi ...

4. Correcció lingüística

S'ha revisat?

- a. L'ortografia: l'accentuació (accent obert/tancat; accent agut, pla i esdrúixol; accent diacrític, dièresi); el vocalisme: a/e, o/u...; el consonantisme: b/v; s/ss/c/ç; j/g; tx/ig; b/p, t/d, c/g...
- b. La morfosintaxi: masculins i femenins; plurals, temps i terminacions verbals, concordances; preposicions, pronoms...
- c. El lèxic: vocabulari adequat, precís i variat.

Abans de lliurar l'exercici al professor, haurà de fer una darrera revisió. Aquest darrer guió per la presentació del text pot ajudar l'alumne a lliurar un text que s'adeqüi a les normes dictades pel departament.

Presentació del text

1. Hi ha títol i apartats?
2. La presentació formal del text és correcta?
3. Si s'ha escrit a mà, hi ha bona cal·ligrafia i les línies són rectes?
4. S'han destacat els paràgrafs?
5. Els marges són suficients?
6. Els diferents tipus de lletra s'han usat correctament?

CRITERIS D'AVALUACIÓ (GRUPS DE MÍNIMS)

★ Les redaccions han de ser de 15 línies.

★ Marcarem **errors de lèxic en un requadre**, els d'**ortografia amb un cercle** i els de **morfosintaxi amb un subratllat**.

★ **Ortografia**

Es corregiran només les faltes d'ortografia que corresponen als criteris especificats a sota.

La mateixa falta només es comptarà una vegada.

Es tindrà en compte:

1. Utilització de majúscules: noms propis, començament de frase, ...
2. Accentuació bàsica correcta (no es tindrà en compte l'accentuació de diftongs, triftongs i hiats).
3. Utilització correcta de la *b/v* i la *h*.

Puntuació màxima: 4 punts

4 punts: L'escrit té 3 faltes o menys.

3 punts: L'escrit té entre 4 i 6 faltes.

2 punts: L'escrit té entre 7 i 10 faltes.

1 punt: L'escrit té entre 11 i 15 faltes.

0 punts: L'escrit té més de 15 faltes.

★ **Morfosintaxi**

Es comptabilitzen en aquest apartat:

1. Les concordances gramaticals.
2. L'ús correcte de temps verbals.

Puntuació màxima: 4 punts

4 punts: El text té les frases ben estructurades. Utilitza estructures genuïnes i pot haver-hi oracions subordinades. No hi ha errors morfosintàctics produïts

per interferència d'altres llengües.

3 punts: El text té algun error de construcció. Pot haver-hi frases subordinades. Hi ha 1 o 2 interferències amb altres sistemes lingüístics.

2 punts: El text té algun error de construcció. Les frases són simples. Hi ha 3 o més interferències amb altres sistemes lingüístics. Utilització incorrecta de la puntuació bàsica.

1 punt: Hi ha errors de concordança gramatical (subjecte i predicat). Els temps verbals són incorrectes. Utilització incorrecta de la puntuació bàsica.

0 punts: Hi ha molts errors de concordança gramatical (subjecte-predicat). Els temps verbals són incorrectes. No hi ha puntuació.

★ Adequació

Puntuació màxima: 4 punts

4 punts: El text té tota la informació que es demana. El registre lingüístic i el tipus de text són adequats.

3 punts: Situació intermèdia

2 punts: Hi manca informació demanada. El registre lingüístic i el tipus de text no són gaire adequats encara que es pot entendre el text.

1 punt: Situació intermèdia.

0 punts: El text no aconsegueix l'objectiu comunicatiu o bé el registre i el tipus de text no són adequats. El text no té la informació que es demana.

★ Coherència

Puntuació màxima: 4 punts

4 punts: El text està ben organitzat. L'explicació de les idees és clara. No repeteix ni inclou informació irrellevant.

3 punts: Situació intermèdia.

2 punts: El text no està ben organitzat. Es percep confusió. L'explicació és una mica confusa, tot i que se'n pot seguir el desenvolupament. Hi ha repeticions innecessàries i inclou informació irrellevant.

1 punt: Situació intermèdia.

0 punts: El text presenta greus errades d'organització. Les idees costen de seguir. Hi ha moltes repeticions i inclou informació irrellevant que fa perdre el fil de l'escrit.

★ Cohesió

Puntuació màxima: 4 punts

4 punts: Enllaça bé les idees (connectors). La puntuació és correcta.

3 punts: Situació intermèdia.

2 punts: Els errors de puntuació dificulten la comprensió d'algunes parts del text. La manca de connectors o la repetició de connectors fan la lectura bastant incomprendible.

1 punt: Situació intermèdia.

0 punts: Abunden els connectors no adequats. L'absència de puntuació dificulta greument la comprensió del text.

★ Lèxic

Puntuació màxima: 4 punts

4 punts: L'ús del vocabulari és correcte. Utilitza paraules genuïnes. No hi ha cap interferència amb altres sistemes lingüístics. S'admet un error de lèxic.

3 punts: Situació intermèdia.

2 punts: L'ús del vocabulari és força correcte. Hi ha 1 o 2 interferències amb altres sistemes lingüístics.

1 punt: Situació intermèdia.

0 punts: L'us del vocabulari és molt pobre. Hi ha 5 o més interferències amb altres sistemes lingüístics.

★ Presentació

Puntuació màxima: 1 punt

1 punt: Cal·ligrafia entenedora. Línies rectes, marges.

0 punts: Cal·ligrafia molt poc comprensible. Línies massa tortes. Sense marges.

El total suma 25 punts. Per aprovar l'exercici, la puntuació mínima haurà de ser 18 punts.

CRITERIS D'AVALUACIÓ (GRUPS ORDINARIS)

- ★ Les redaccions han de ser de 20 línies.
- ★ Marcarem els **errors de lèxic en un requadre**, els d'**ortografia amb un cercle** i els de **morfosintaxi amb un subratllat**..

★ Adequació

Puntuació màxima: 4 punts.

4 punts: El text aconsegueix l'objectiu comunicatiu i té tota la informació que es demana. El registre lingüístic i el tipus de text són adequats.

3 punts: Situació intermèdia.

2 punts: El text no aconsegueix del tot l'objectiu comunicatiu (hi manca informació demanada). El registre i el tipus de text no són gaire adequats. Tot i la confusió, el lector pot entendre l'objectiu comunicatiu, el registre i el tipus de text.

1 punt: Situació intermèdia.

0 punts: El text no aconsegueix l'objectiu comunicatiu o bé el registre i el tipus de text no són adequats. El text no té la informació que es demana.

★ Coherència

Puntuació màxima: 4 punts.

4 punts : El text està ben organitzat. L'explicació de les idees és clara. No repeteix ni inclou informació irrellevant.

3 punts: Situació intermèdia.

2 punts: El text no està ben organitzat. Es percep alguna confusió. L'explicació és una mica confusa tot i que es pot seguir el desenvolupament. Hi ha alguna repetició innecessària i inclou informació irrellevant.

1 punt: Situació intermèdia,

0 punts: El text presenta greus errades d'organització. Les idees costen de seguir. Hi ha presència de repeticions i inclou informació irrellevant que fa perdre el fil de

l'escrit.

★ Cohesió

Puntuació màxima: 4 punts.

4 punts: Enllaça bé les idees (connectors, recursos anafòrics...). La puntuació és correcta.

3 punts: Situació intermèdia.

2 punts: Els errors de puntuació dificulten la comprensió d'algunes parts del text. La manca de connectors o la repetició de connectors fan la lectura bastant incomprendible.

1 punt: Situació intermèdia.

0 punts: Abunden els connectors no adequats. L'absència de puntuació o els abundants errors de puntuació dificulta greument la comprensió del text.

★ Lèxic

Puntuació màxima: 4 punts

4 punts: Vocabulari adequat al tema, variat i correcte.

3 punts: Situació intermèdia.

2 punts: El vocabulari és poc precís i hi ha fins a 4 errades.

1 punt: Situació intermèdia.

0 punts: El vocabulari és molt pobre. Hi ha més de 6 errades.

Està prohibit utilitzar les següents paraules "comodí": això, cosa, fer, dir.

Pel que fa a les redaccions en Llengua castellana: cosa, hacer, decir, esto, luego, entonces y después.

★ Ortografia

- Es corregiran totes les faltes d'ortografia que té la redacció.
- La mateixa falta només es comptarà una vegada.
- Si una paraula té més d'una falta, es comptaran totes.

4 punts: No hi ha cap errada o només n'hi ha una.

3 punts: Situació intermèdia.

2 punts: Hi ha un màxim de 5 errades.

1 punt: Situació intermèdia.

0 punts: El text té més de 10 errades.

★ **Morfosintaxi**

Es comptabilitzen en aquest apartat:

- les concordances gramaticals i l'ús correcte de temps verbals.
- les interferències lingüístiques (*tenir que, hi ha que, caure's, m'haig d'anar, etc.*,
- la puntuació.

4 punts: Frases ordenades i amb sentit complet. Concordances correctes. Ús correcte de preposicions i pronoms. Absència d'interferències amb altres llengües.

3 punts: Situació intermèdia.

2 punts: Hi ha fins a 4 errades.

1 punt: Situació intermèdia.

0 punts: Hi ha més de 6 errades.

★ **Presentació**

Puntuació màxima: 1 punt

1 punt: Cal·ligrafia entenedora. Línies rectes, marges.

0 punts: Cal·ligrafia molt poc comprensible. Línies massa tortes. Sense marges.

El total suma 25 punts.

Per aprovar l'exercici, la puntuació mínima haurà de ser 18 punts.